

Црна Гора
Министарство просторног планирања,
урбанизма и државне имовине

Број: УП II-05-042/26-130/4

30. јул 2026. године

ОПШТИНА ДАНИЛОВГРАД

СЛУЖБА ГЛАВНОГ ГРАДСКОГ АРХИТЕКТЕ

ДАНИЛОВГРАД

Трг 9. Децембра

Доставља се рјешење број и датум горњи. У складу са чланом 131 Закона о управном поступку (" Службени лист Црне Горе" , бр.56/14, 20/15, 40/16 и 37/17), исто је потребно без одлагања доставити странкама.

МИНИСТАР

Славен Радуновић

ОВЛАШЋЕНО СЛУЖБЕНО ЛИЦЕ

Жаклина Радуловић

Jaklina Radulovic

Достављено:

- а/а;
- наслову

Црна Гора
Министарство просторног планирања, урбанизма
и државне имовине

Број: УП II-05-042/26-130/4

30. јул 2026. године

Министарство просторног планирања, урбанизма и државне имовине, рјешавајући по жалби „ЦРНАГОРАЦООП НБ“ из Даниловграда кога заступа пуномоћник Милан Радуловић, адвокат из Подгорице, изјављење против рјешења Главног градског архитекте Општине Даниловград бр.УП 13-333/26-40/2 од 17.06.2026.године на основу члана 22 Закона о изградњи објеката („Службени лист Црне Горе“ број 19/25, 92/25,160/26), као и члана 18, 46 став 1 и 126 став 7 Закона о управном поступку („Службени лист Црне Горе“ број, 56/14, 20/15, 40/16 и 37/17), доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

УСВАЈА СЕ жалба инвеститора „ЦРНАГОРАЦООП НБ“, па се поништава рјешење Главног градског архитекте Општина Даниловград бр. УП 13-333/26-40/2 од 17.06.2026.године, и предмет враћа на поновни поступак и одлучивање.

Образложење

Рјешењем Главног градског архитекте Општина Даниловград бр. УП13-333/26-40/2 од 17.06.2026.године, одбијен је захтјев инвеститора „ЦРНАГОРАЦООП НБ“ из Даниловграда од 12.05.2026.године, за давање сагласности на идејно рјешење архитектонског пројекта објекта“ објекат- самоуслужна аутоперионица“ спратност П+О, на дијелу урбанистичке парцеле, катастарска парцела број 530/4КО Даниловград, у захвату ПУП-а Општине Даниловград-Генерално урбанистичко рјешење за Даниловград, урбанистичка зона 5, („ Сл. Лист ЦГ- општински прописи“, бр. 12/14 и 17/18) ДОО Подгорица, овјереног електронским потписом одговорног лица Милоша Анђелића од 12.05.2026.године.

Против наведеног рјешења жалилац жалбу је благовремено и уредно изјавио инвеститор преко пуномоћника, побијајући га у цјелости. У битном је навео да је првостепени орган починио тешку повреду поступка јер је изрека рјешења у директној супротности са образложењем. Истиче да је првостепени орган у диспозитиву мериторно одбио захтјев због техничких услова, док се у образложењу позива на процесну сметњу из чл. 99 ст.1 тачка 4 Закона о управном поступку, тврдећи да се поступак не може покренути због раније започетог поступка који је у

стању прекида. У коначном је предложио да другостепени орган усвоји жалбу и поништи оспорено рјешење.

Чланом 25 Закона о изградњи објеката прописано је да се против рјешења главног градског архитекта може изјавити жаба Министарству.

Сходно чл. 22 ст.2 Закона о изградњи објеката, надлежност Главног градског архитекта стриктно је ограничена на оцјену усклађености идејног рјешења са архитектонским и естетским карактеристикама објекта, те усклађености са урбанистичким параметрима и планског документа (ПУП).

Првостепени орган је у диспозитиву рјешења навео да се захтјев одбија у погледу усаглашености са урбанистичко- техничким условима у дијелу обликовања и материјализације, основним урбанистичким параметрима и другим урбанистичким параметрима.

Испитујући законитост овог рјешења, Министарство просторног планирања, урбанизма и државне имовине размотрило је ожалбено рјешење, жалбу и комплетне списе предмета па је нашло да је жалба основана.

Чланом 11 Закона о управном поступку, прописано је да се у управном поступку морају правилно и потпуно утврдити све чињенице и околности које су од значаја за законито и правилно одлучивање о управној ствари, док је чл. 105 ст.1 истог закона, прописано да овлашћено службено лице утврђује све чињенице и околности битне за рјешавање управне ствари.

Након разматрања списка предмета и оцјена навода изјављене жалбе, Министарство је утврдило да је жалба основана из процесно- правних разлога.

Наиме, увидом у оспорено рјешење утврђено је да је оно захваћено битном повредом правила управног поступка из чл. 22 став 7 Закона о управном поступку, с обзиром на то да је диспозитив рјешења у потпуној и нерјешивој супротности са разлозима датим у образложењу.

Првостепени орган је у диспозитиву донио мериторну одлуку- одбио је захтјев за давање сагласности налазећи да идејно рјешење није усклађено са урбанистичко – техничким условима (УТУ) у погледу обликовања, материјализације и урбанистичких параметара. Међутим, у образложењу рјешења, првостепени орган уопште не даје разлоге о одлучним чињеницама које се тичу самог пројекта, нити наводи који су конкретно параметри прекорачени или неусклађени са планским документом. Умјесто тога, орган се искључиво бави процесним питањима, цитирајући чл.99 став 1 тачка 4 Закона о управном поступку, те закључује да се предметни поступак „не може покренути јер је у истој управној ствари већ покренут други управни поступак (позивајући се на поступак од 28.04.2025.године који је прекинут рјешењем од 13.06.2025.године до рјешавања претходног питања)

Овакво поступање првостепеног органа је правно неодрживо и контрадикторно. Уколико је Главни градски архитекта сматрао да постоји процесна сметња из чл. 99 став 1 тачка 4 Закона о управном поступку(литиспеденциј), односно да се ради о потпуно идентичној управној ствари која је већ предмет активног (прекинутог) поступка, био дужан да донесе искључиво процесно рјешење којим се одбија покретање поступка због постојања формалне сметње, без упуштања у оцјену квалитета и техничких параметара идејног рјешења. Доношењем мериторне одлуке о одбијању захтјева у изреци, а позивањем на

формалне сметње за покретање поступка у образложењу, првостепени орган је грубо повриједио правила поступка и учинио рјешење незаконитим.

Дакле, образложење рјешења сходно чл. 22 став 7 Закона о управном поступку мора бити јасно и мора пратити диспозитив. Странка не може из диспозитива бити одбијена из суштинских (материјалних) разлога, а из образложења се сазнати да орган уопште није ни могао да води поступак из формалних (процесних) разлога.

У поновном поступку, првостепени органа дужан да поступи по налозима из овог рјешења и отклони указану битну повреду поступка. Првостепени орган мора јасно разграничити процесно од материјалног одлучивања. Уколико сматра да постоји формална сметња за вођење поступка, дужан је донијети правилну процесну одлуку. Уколико се пак упушта у мериторно одлучивање и одбијање захтјева, дужан је у образложењу таксативно, прецизно и технички образложити које то конкретне параметре из урбанистичко техничких услова и планског документа предметно идејно рјешење не испуњава, како би странка могла своја законска права у поступку.

Код оваквог стања ствари, ожалбено рјешење је ваљало поништити и предмет вратити на поновни поступак и одлучивање.

На основу изложеног, а сходно чл. 126 ст.7 Закона о управном поступку одлучено је као у диспозитиву рјешења.

УПУТСТВО О ПРАВНОЈ ЗАШТИТИ: Против овог рјешења може се покренути управни спор, тужбом пред Управним судом Црне Горе у року од 20 дана од дана пријема рјешења.

ОВЛАШЋЕНО СЛУЖБЕНО ЛИЦЕ

Жаклина Радуловић

Radulovic

Достављено:

- Служби Главног градског архитекте Општине Даниловград
- а/а.